

අශ්වසෝෂාවාර්යපාදයාණන් වෘක්ෂලතා සහ සත්ත්ව වර්ග පිළිබඳ දැක්වූ
ආකල්පය පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්

ගංගොඩවිල වන්දීම හිමි

තාවකාලික නිබන්ධක

භාෂා හා සංස්කෘතික අධ්‍යයනාංශය

ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය

Chandima1984@gmail.com

බහුමානයට සම්ප්‍රාප්ත වූ සංස්කෘත සාහිත්‍යාම්බරයෙහි ප්‍රජ්වලිත නාමයක් දරන්නා වූ අශ්වසෝෂ යතිවරයාණන්ගේ කෘති කිහිපයක් ඇසුරින් තදීය ව ප්‍රකටිභූත වන්නා වූ වෘක්ෂලතා සහ සත්ත්ව වර්ග පිළිබඳ අධ්‍යයනයක් මෙහි දී අභිප්‍රේත ය.

(1) අශ්වසෝෂ හිමි වනයන් ත්‍රිකයක් හඳුනා ගනියි. ඒ වන, අරණ්‍ය, කාන්තාර¹ වශයෙනි. (තප: ප්‍රශාන්තං ස වන විවේශ)² (වන කරුවෝ)³ (එතාන්‍යරණ්‍යාතභිත: ශිවානි යෝගානුකූලාන්‍යජනෝ)⁴ ඔහුගේ කෘතිවල දැක්වෙන කඳු සහිත ප්‍රදේශ සහ විශාල ගිරි සහ වූ කැලයන්ගෙන් ද නගර හරිතාවරණයෙන් ද සමාංකිත වූ බව ස්ථුට වේ.⁵ පාණ්ඩු කන්ද තදුක්ක කැලයන් හේතුවෙන් සහ නීල වර්ණයෙන් යුක්ත ය.⁶ හිමාලය කඳුකරය සපුරා ම සුගධිත කැලයන්ගෙන් ද වැව්, ඇල, දොල, ගංගා යනාදියෙන් අලංකෘත වී ඇත. (තෙ දේවදාරුක්කමග්ධවන්තං නදී සර: ප්‍රසුචණොසවන්තං)⁷ කතුචරයාණන්ගේ වනයන් සබැඳි ව පැවැති අභිලාෂය තවදුරටත් විද්‍යමාන කරවන්නේ ඔහු වනයන් යනු පෘථිවියේ මතුපිට පවත්නා නාභිය ලෙස හඳුන්වා ඇති හේතුවෙනි.⁸ තවද, බුදුරජාණන්වහන්සේ ස්වකීය ආසනය පරීක්ෂා කිරීමේ දී වන වෘක්ෂයන් සුලඟින් පවා නොසැලුණු බව සඳහන් වේ.⁹ විවිධ යාගයන් සහ රූක්ෂ ව්‍රතයන් සිදු කිරීම නිසා දුර්වර්ණ වූ වන වෘක්ෂයන් පිළිබඳව ද සඳහනක් ඇත. (හවිර්ධුමච්චර්ණ වෘක්ෂම් තපප්‍රශාන්තං සචර්නම්)¹⁰

(2) ඵලමලින් පරිමිත වූ වනවෘක්ෂයන් අශ්වසෝෂ හිමිගේ කෘතිවල දැක්වූ ලැබෙන සාමාන්‍ය සංසිද්ධියකි.¹¹ තද්කාලයේ කඳුකැට මෙන් වෛපුලය වූ වෘක්ෂ කඳන් ද වූ බව පෙනේ.¹² වෘක්ෂ අතුරින් පාරිජාත (භාරශාගාර) යන වර්ගය තෙදවන් සේ සියලු ප්‍රභේදයන් විද්‍යමාන කරන්නකි.¹³ අවශිෂ්ට ව දෘශ්‍යමාන වන වෘක්ෂයන් අතර නාගභෘක්ෂ¹⁴, නාගකේශර¹⁵ ග්‍රහපර්ණ¹⁶, තමාල¹⁷, සාල¹⁸, තිලක¹⁹, කදම්බ²⁰,

ප්‍රියංගු²¹, පෛපපල²², තාලභාෂා²³, යනාදිය ප්‍රමුඛ වේ. අලක්කප්‍රභ ලෙස දැක්වෙන එනම් පුරපෝදින ලකු මෙන් බබළන කුර්බක වාෂය ද දක්නට ලැබෙන්නකි.²⁴ වජ්‍රසූචියට අනුව බට, බකුල, පලාශ, අශෝක, තමාල, නාගකේශර, ශිරීෂ, වම්පක යන වාෂ පෙන්වා දී තිබේ.²⁵

(3) සඵල වාෂයන් පිළිබඳව ද අශ්වසෝෂ යතිවරයාණන්ගේ දැනුම සුඵපටු නොවේ. අඹගස තමාගේ ප්‍රියතමය වන බවත්²⁶, කෙසෙල්²⁷, හා ජම්බු²⁸ ගස් ද තදිය යුගයේ මනෝඥ වාෂ අතර වූ බවත් දැක්වේ. බෝධිසත්ත්වවරයාණන් වහන්සේ අතිදුෂ්කර වූ ව්‍රතයන් රක්ෂණයේ දී ජුජුබ්ඵල, තල ඇට හා ආහාර ධාන්‍ය මත පමණක් දිවි ගෙවූ බව ඉස්මතු කොට ඇත.²⁹ සෞන්දරනඤ මහාකාව්‍යයේ ඉඤ්‍ය දෙවියා විස්තර කරන එක් අවස්ථාවක දී විවිධ වර්ණ සහිත සඵල වාෂ රාශියක් දක්වා තිබීම ද විශේෂ ය.³⁰

(4) වනදර පිළිබඳ ව කතුවරයාගේ ආකල්පය ද වැදගත්ය.³¹ දර ද්විත්‍වයක් ඒකී ව සර්ෂණය කිරීමෙන් අග්නිය නිපදවා ගත හැකි බව තද්‍යුගයේ පිළිගෙන තිබුණි.³² සිඤ්චාර නමින් විශේෂිත පඳුරු වර්ගයක් පොකුණු සමීපයේ වර්ධනය වී ඇතැයි (දීර්ඝකාං ප්‍රාවාකාං පශ්‍ය කීරචෙඃ සිඤ්චාරකො) යන්නෙන් අවධාරිත ය. ඝන පඳුරු විස්තෘත කොට තිබෙන්නේ ගුලං යනුවෙනි. කටු සහිත පඳුරු ශර්ගුලං ලෙසිනි.³⁴

(5) ලතාවන් පුෂ්පයන්ගෙන් ආකුල වූ බව (වල්ලීරණාං)³⁵ යන පාඨයෙන් ඉස්මතු වේ. අතිමුක්ත ලතාවගේ ප්‍රබෝධකරණය අඹ වාෂයට ඉතා සමීපයෙනි. (ලතා පුච්ඡල්ලාමතිමුක්තකසා)³⁶ ඇතැම් ලතාවන් විෂ සහිත ය. තවත් ඒවා ස්වකීය පුෂ්පයන්ගෙන් රොන් ලබා ගනිති.³⁷ ලතාවන්හි පවතින සියුමැලි පියකරු බව වංචල වීම ස්ථුට කරන්නේ මෙපරිද්දෙනි. එනම් මේසයෙන් වලිත ව අස්ථාවර ව සැම දිශාවකට ම යොමු වන්නාක් මෙනි යන ප්‍රකාශයෙනි.³⁸

(6) සාග්වේදයේ දර්භ ලෙසින් විස්තෘත කුස ගස සබැඳි වූ මාදු තෘණය ශාද්වල යනුවෙන් ප්‍රකාශිත ය. (ශාද්වලාස්කීර්ණ භුතලම්)³⁹ ඒවා වෛචුර්ය මෙන් දීප්තිමත් ය. (වෛචුර්යනිකාශශාද්වලයාම්).⁴⁰ Tarai දිවයිනෙහි තපෝවනවාසී සමහර තාපසවරු තෘණ ගසින් යැපුණු බව දැක්වේ.⁴¹ අශ්වසෝෂ හිමිට අනුව බුදුරජාණන්වහන්සේ බුද්ධත්වයට පත්වීමට පෙර තෘණ වළඳා ඇත.⁴²

(7) වර්ණය, ආකෘතිය, සෘතුවලට අදාළ ව ගතිය ආදී වශයෙන් විවිධ පුෂ්පවර්ගයන් සම්බන්ධයෙන් අශ්වසෝෂ හිමි කරුණු දක්වා තිබේ. අලංකාර අධ්‍යාශයන් සඳහා ධවල හා පියකරු වූ ශීතපුෂ්පය⁴³ යොදා ඇති අතර මාධවී පුෂ්පය⁴⁴ පූජා කටයුතු සබැඳි ව ප්‍රයුක්ත විය. සිද්ධාර්ථ කුමරු සමීපයේ විසුරුණු මන්දාර පුෂ්පය⁴⁵ යන්නෙන් පෙනෙන්නේ ද එහි තිබූ පූජාමය වැදගත්කමයි. අගස්තා⁴⁶ කොඳ⁴⁷

සපු⁴⁸ කර්ණකාර⁴⁹ ආදී පුෂ්ප වර්ග ද වර්ණිත ය. (සුරභි සුජශ් ව)⁵⁰ යන්නෙන් පෙනෙන විධියට සුගන්ධිත පුෂ්පයන් මල්මාලා නිෂ්පාදනය සඳහා යොදාගෙන ඇත. තවද අඹමල් පිපෙන අවස්ථාව කොවුලන් පවා ආකර්ෂණය කළ බව පහත ශ්ලෝකයෙන් ස්ථිර වේ.

“පඤ්ඤා භර්තෘචිතං වූතං
කුසුමෙර්මධුගන්ධිනි:
හේමපජරරුදෙධා වා
කොකිලා යනු කුජති”⁵¹

(8) කහ හෝ කේශර යනාදිය බහුල ව හිමාලය කඳු බෑවුමේ වැටී තිබුණි. කපිල ගෞතම සෘෂිවරයාගේ ආශ්‍රම භූමියෙහි පිත වර්ණිත පාපිස්සක් තිබූ බවත්, එය කහවලින් හෝ කේශරවලින් නිම වූවක් ලෙස සලකා ඇත. (කේසරාස්කරපාණ්ඩුහි)⁵² එසේම පුෂ්ප සහ පැල අතුරින් නෙළුමට සුවිශේෂී ස්ථානයක් හිමිව තිබේ. පද්ම යන නාමයෙන් බොහෝ විට ප්‍රසූක්ත වූ එමගින් සුඤ්ඤිය සම්බන්ධ ව දක්වන සිදුවීම් ඉතා කමනිය වේ.

“සා පද්මරාගං වසනං වසානා
පද්මනානා පද්මාදලායතාකෂි
පද්මා විපද්මා පතිදේව ලක්ෂම්
ශුශේෂ පද්මස්ත්‍ර ශිවෙතපේන”⁵³

වනයන් ද නෙළුම් සහිත පොකුණුවලින් ආධාරය. (පද්මාකරමණ්ඩිකානි)⁵⁴ එසේම සිදුහත් තාපසතුමා බුද්ධත්වයට පත්වූ පසු දිව්‍යලෝකයන් නෙළුම් සහ රත්රන්, වෙරළමිණි වර්ණිත දිය නෙළුම් (Water lillies) යුක්ත වූ මාණිකා වර්ෂා පැවත් වූ බව අශ්වසෝෂ හිමි සඳහන් කෙළේ මෙපරිද්දෙනි. (දිව්‍ය හේතු: සුවර්ණානි මාණිකාදීනි වෛකථා)⁵⁵ නෙළුම් පොකුණුවල දක්නට ලැබෙන විශේෂතා පිළිබඳ ව ද කතුවර යතිවරයාණෝ කරුණු දක්වති. උත්පල හා රතුපැහැති කමල ඒ ආදිය අතර වෙති. (නලිංතකඩාවෙගන)⁵⁶ (ප්‍රචුල්ලනිලෝත්ඵල)⁵⁷ (නිලෝත්ඵල)⁵⁸ (රක්කානි චුල්ල, කමලානි)⁵⁹ (කමලනිභො: කමලානි ව ප්‍රබ්ධා)⁶⁰ පුෂ්කර යනු නිල්මහනෙල් මලයි. (නව පුෂ්කරගර්භ කෞමලාභායා)⁶¹ තවද තාමර හෙවත් සුදුනෙළුම් හා නලිත යන පුෂ්ප ද්විත්වය නිරතුරු ව ම අවධානය දිනා ගත්තා වූ බව පෙනේ.⁶² දිය නෙළුම් සම්බන්ධ කරන්නේ පාරිජාත වෘක්ෂය සමග ම ය.⁶³ ඊට හේතුව පාරිජාත වෘක්ෂය දිය නෙළුම් හා රතු නෙළුම් සමග ඒකාබද්ධ වන නිසාය. (කුශෙශයාශ් ව පුෂ්පානතාන කෞකනදාංශ්ව වෘක්ෂාන්)⁶⁴

මේ අනුව අශ්වසෝෂ හිමිගේ කෘතීන්හි තදිය යුගයේ ප්‍රසූක්ත වූ වෘක්ෂලතා පිළිබඳ ව ප්‍රාමාණික කරුණු රැසක් අඩංගු වන බව කිවමනාය. අශ්වසෝෂ හිමිගේ කෘති තුළ ප්‍රසාරිත සත්ත්ව වර්ග පිළිබඳ ව අධ්‍යයනයේ දී සුඛාවබෝධය සඳහා පහත පරිදි වෙන් කර ගැනීමක් කරගත හැකිය.

- 1) නපුරු සත්ත්වයන්
- 2) හීලෑ සත්ත්වයන්
- 3) උරගයන්
- 4) ජලචරයන්
- 5) කුරුල්ලන්

(1) තදිය යුගයේ සිටි නපුරු සතුන් ලෙස අශ්වසෝෂ හිමි හඳුනාගත්තේ සිංහයා (සිංහ⁶⁵/මෘගරාජ⁶⁶) කොටියා (ව්‍යාඝ්‍ර)⁶⁷ වලසා (ශාර්දූල⁶⁸/රක්‍ෂ⁶⁹) ප්‍රචණ්ඩ බැටළුවා⁷⁰, තිබ්බතිය යැක් ගවයා(යාක්)⁷¹ යනාදියයි.

(2) හීලෑ සතුන් ලෙස දක්වා ඇත්තේ ඇතා, අශ්වයා, ඔටුවා, ගවයා සහ වෙනත් වල් සතුන් ය. ඇතාට යොදා ඇති නම් අතර දවීප හා දවීපේඤ්‍ර⁷², දවිරද්⁷³ ගජ⁷⁴, ගජේඤ්‍ර⁷⁵, හස්ති⁷⁶, කරින්⁷⁷, කරේඤ්‍ර⁷⁸ (ගැහැණු ඇතින්න), කුන්ජර්⁷⁹, කලහ⁸⁰, නාග⁸¹, ඍෂහ⁸², වාරන්⁸³ හා ඵේරාවක⁸⁴ යනාදී නාමයන් ප්‍රමුඛ ය.

හිමාලය වනයේ දී ඇතා දෑක ගත හැකි වූ බව පෙනේ. (හේමවතා ගජාස්තේ)⁸⁵ (යුඵසහිතා කර්වහිමවද්වනම්)⁸⁶ ඇතුන් අල්වන්නන් එකී කාර්යය සඳහා වනගතව යොදා තිබුණි. (මණ්ඩල ශාකාමිහාහිනේතුම් - යත්නදුපස්ථරේනම්)⁸⁷ පාලනය කරනගත නොහැකි ඇතුන් සඳහා අංකුසයන්ගේ උපකාරය ලබාගත් බව පෙනේ. (ගජා ඉව නිරචකුශා)⁸⁸ සුද්ධෝධන රජුගේ කපිලවස්ථු පුරයේදී විවිධ වර්ගවල අශ්වයන් හමුවේ. යුද්ධයට සහ ගමනාගමනයට යොදාගත් අශ්වයන් අතර කණ්ක ප්‍රමුඛ ය. වඩාත්ම ප්‍රියජනක අශ්වයා දිගු කේශර හා දිගු නිකට යනාදියෙන් ප්‍රයුක්ත පළල් නාසයක් හා නළලක් සහිත ය.⁸⁹ අශ්වසෝෂ හිමි විසින් දක්වන අශ්ව වර්ග අතර කුර්ග⁹⁰, තුරංග⁹¹, වාජ්වර⁹², අශ්ව⁹³, සහ හය⁹⁴ යනාදිය ප්‍රධාන ය. වර්ණයෙන් උසස් වන්නේ ධවල වර්ණිත අශ්වයා යි. (සිතහසිතගති ද්‍යුතිර්වපුෂ්මාන්)⁹⁵ ශක්තියෙන් පරිභාවිත ආජාතේය අශ්වයා හඬලන්නේ තමාට කරදරයක් ඇති වූ විට පමණක් වන බව අශ්වසෝෂ හිමිගේ මතයයි. (හනුස්වනං)⁹⁶ තද්කාලයේ ඔටුවන් ද වාසය කළ බව අශ්වසෝෂ කෘති තුළින් විද්‍යමාන වන්නකි. (උෂ්ට්‍ර)⁹⁷ ගෘහස්ත සත්ත්වයන්ගෙන් සුදර්ශිත වන්නාහු ගවයා සහ වස්සායි.⁹⁸ කිරියෙන් පරිපෝෂිත වූ රන්රන් පැහැති

අං ඇති ගවයන් සහිත වසු පැටවුන් සුද්ධෝදන රජතුමා විසින් ස්වකීය පුත්‍රයාගේ සෞභාග්‍යය අපේක්ෂාවෙන් පරිත්‍යාග කළ බව දැක්වේ. (බහුක්ෂීරද්‍රව්‍යශ්ව ගාවෑ)⁹⁹ ගව කිරි පිරිසිදු මෙන් ම, යාග කටයුතු සඳහා ද පරිහරණය කොට ඇත. තවද ගවයන් ව පෝෂණය කිරීම සහ සතුටු කිරීම පුණ්‍යමය රාජකාරියක් ලෙස පැවතුණු බව අශ්වසෝෂ හිමිගේ අදහසයි.¹⁰⁰ කතුවරයා විසින් දක්වන අනෙකුත් සතුන් අතර මීහරකා (මහිමී)¹⁰¹, බැටළුවා (උරභු)¹⁰², ගර්චිත ගොනා¹⁰³ යනාදීන් ද සැලකුව මනාය. මොවුන්ට අමතරව උගුරා (සුකර)¹⁰⁴ බුරුවා¹⁰⁵ මුවා (මෘග)¹⁰⁶ මුවදෙන (මෘගී)¹⁰⁷ තිත්මුවා (හරිණි)¹⁰⁸ සුනඛයා¹⁰⁹, බළලා (මාර්ජාර)¹¹⁰ වඳුරා (වානර¹¹¹/කපි)¹¹², වඳුරුදෙන (ශාඛාමෘගී)¹¹³ යන සත්ත්වයන් ද දෘශ්‍යමාන ය. සැලෙන නෙන් ඇති මුවා අශ්වසෝෂ හිමිගේ ප්‍රියතමය වූ බව පෙනේ. (මෘගාශ්වලාක්ෂා)¹¹⁴ කැලෑ සතුන් පිළිබඳ ඉතා වමන්කාරාත්මක අවස්ථාව නම් ඔවුන් බුදුරජාණන්වහන්සේ වජ්‍රාසනගත වූ විට කිසිදු ශබ්දයක් නොකළායැයි දැක්වෙන සඳහන හේතුවෙනි.¹¹⁵

(3) අශ්වසෝෂ කෘතීවල දැක්වෙන විවිධ වර්ගයේ සර්පයන් අතර භූජංග¹¹⁶ ව්‍යාල (තප්තා ව්‍යාලා ඉව)¹¹⁷ උරග¹¹⁸, කෘෂ්ණ සර්ප¹¹⁹, සර්ප¹²⁰ සහ අහි (ශක්‍රෝර්නාග්නේනාභේර්න වාශතොෂා)¹²¹ යනාදීන් ප්‍රමුඛ ය. බුද්ධචරිත මහාකාව්‍යයට අනුව භූජංග, කෘෂ්ණ සර්ප සහ සර්ප යනාදීන් විෂසෝර ය. භූජංගයාගේ ස්වභාවය සපා කෑම ද,¹²² කෘෂ්ණ සර්පයා පිළිකුල ද¹²³, සර්පයා ප්‍රකෝපය ද¹²⁴ දක්වයි. සියලු ම සර්පයන් තදනුබද්ධ ව ශබ්ද කරන බවත්, සපා කෑමට අවශ්‍ය වූ විට දරන කරන බවත් පෙනේ.¹²⁵ සර්ප දෂ්ටයට ප්‍රතිකාර වශයෙන් පවතින ඖෂධ ද ද සර්පයන් අල්වන්නන්ට විශේෂිත ය. (යථොෂධෙධර්භස්තගතොෂා සවිද්‍යාන දශකේ කාශ්චන පන්තගේන)¹²⁶ වෙනත් බඩගා ඇවිදින සතුන් කොටසක් වන කෘමි වර්ග පිළිබඳව ද බුද්ධචරිතයේ කරුණු සඳහන් ය.¹²⁷

(4) ගංගා සහ පොකුණුවල වසන ජලවර සත්ත්වයන්ගෙන් කිඹුලා විශේෂිත ය. (සරිතං ග්‍රාහ්වතීං)¹²⁸ (සරිතෝ ග්‍රාහකුලා, කුලා)¹²⁹ කතුවරයා විසින් කිඹුලන් වසන නිශ්චිත ගංගාවක් පිළිබඳ කරුණු ප්‍රකාශ නොකළත්, විශාල ප්‍රමාණයේ ගංගාවන් ඔවුන්ගෙන් ගහණ ව පැවැති බව ප්‍රකාශ කරයි. (ග්‍රාහාකුල වාමිබ්වච සාරඛීන්දං)¹³⁰ සාගරයේ සහ මානස ජලාශයේ වාසය කළ අනෙකුත් ජලවර සත්ත්ව වර්ග නම් මත්ස්‍ය (මීන)¹³¹ හංස¹³² යනාදියයි. තවද සාගරාශ්‍රිතව ඉදිබුවන් ද වාසය කොට ඇත.¹³³

(5) අශ්වසෝෂ හිමිගේ කෘතීවල දී කුරුල්ලන් සඳහා පාරිභාරික පද රැසක් භාවිත වූ බව දැක ගත හැකිය. එනම් විහග¹³⁴, බග¹³⁵, අණ්ඩප¹³⁶ සහ පක්ෂි¹³⁷ යනාදියයි. නූතන භාරතයේ ජාතික පක්ෂියා ලෙස සැලකෙන මොනරා දැක්වෙන්නේ මයුර, ශිඛණ්ඩි¹³⁸ සහ විනීලකණ්ඨ¹³⁹ යන නම්වලිනි. කළු වැගි වලාකුලක සම්ප්‍රාප්තියේ දී සතුටට පත් මොනරා නාද කරන බව බුද්ධචරිතයේ දී දැක්වේ. (දෘෂ්ටශ්ව

කේකා මුමුංචුර්මයුරා දෘෂ්ට්වාමිබුදු නීලමීචෝන්තමන්තෘ) ¹⁴⁰ මොනරාගේ ශබ්දයේ මාධුර්යය වනයේ වමන්කාරය පැවසීමට හේතුවක් වන බව අශ්වසෝෂ හිමිගේ මතයයි. (මයුරනාදප්‍රතිපූර්ණකුඤ්ජ) ¹⁴¹ ද්විතීය ව අපට දැකගත හැකි ප්‍රකට කුරුල්ලෙකු නම් කොවුලා යි. (සංරචකකණ්ඨෙය්ශ්ව) ¹⁴² (කෝකිල) ¹⁴³ (පුංස්කෝකිලෝ) ¹⁴⁴ කොවුලාගේ ශබ්දය රාගය පහල වීමට ද හේතුවක් වේ. ¹⁴⁵ නගර උයන සඳහා සිත් ඇලවීමට සිද්ධාර්ථ කුමරුට එක් හේතුවක් වූයේ කොවුල් නාදයයි. ¹⁴⁶ පරෙවියන් පිළිබඳ අශ්වසෝෂ හිමිගේ අදහස නම් ඔවුන්ව ගොඩනැගිල්ලක ඉහල මාලයක තබා තිබූ බවයි. (පාරාවතොෂ කුජන ලෝලකණ්ඨෙය්) ¹⁴⁷ (ගෘහපක්ෂි සංධානනොය්ත්‍යවේගාංශුච සමාක්ෂිපන්තෘ) ¹⁴⁸ මුනිවරයා ගුරුලෙකු ලෙස නොසැලෙන නොබියවන තත්වයට පත්වන බව සඳහන් කිරීමෙන් එම සත්ත්ව වර්ගය පිළිබඳව අදහසක් ලබාගත හැකි ය. (මුනිර් න තත්‍රාස න සංකුකෝච ඛේරගුරුන්මානිච වායසානාම) ¹⁴⁹ නීලකණ්ඨයා ද බුද්ධචරිත මහාකාව්‍යයේ සඳහන් වන තවත් ශුභදායී කුරුල්ලෙකි. ¹⁵⁰ මධුර ලෙස ගී කියන ශිඤ්ජරිකා නම් පක්ෂි විශේෂයට රන් පැහැති පියාපත් හා වෛරෝචි පැහැති ඇස් ඇත. (ශිඤ්ජරිකා) ¹⁵¹ උකුස්සාට බිය වන සැවුලා ද සෞන්දර්‍යන්දයේ සහ වජ්‍රසූචියේ සඳහන් වෙන්නෙකි. (ජීව ජීවක) ¹⁵² විලාප නගන තත්වයට බොහෝ ප්‍රසිද්ධ වූ ස්ත්‍රී කුරුලයා (කුරුච්චි) ¹⁵³ සහ ව්‍යවහාරයේ සුප්‍රකට කපුටා ද බුද්ධචරිතයේ සඳහන් වේ. (වායසානාම) ¹⁵⁴ මොවුන්ට අමතර ව මැස්සා (මක්ෂිකා) ¹⁵⁵ මී මැස්සා (හ්‍රමරා) ¹⁵⁶ සලබයා (ශලහ) ¹⁵⁷ යන සත්ව ප්‍රභේද ත් කාරණ්ඩව ¹⁵⁸ හා චක්‍රවාක ¹⁵⁹ යන තාරා ජාතියට සමාන කුරුල් වර්ගයන් අශ්වසෝෂ හිමිගේ දෘෂ්ටිපරාසයට හසු වී ඇත. මොවුන්ගේ ප්‍රේමනීය භාවය ද සෞන්දර්‍යන්දයේ ඉස්මතු කර ඇත. ¹⁶⁰

සමාලෝචනාත්මක ව ආචර්භවිත කරුණක් වනුයේ අශ්වසෝෂාචාර්යපාදයන් ස්වකීය ජීවන කාලයේ දෘෂ්ටිගෝචර වූ වෘක්ෂලතා සහ සත්ත්ව වර්ග පිළිබඳ පරිචිත බවකින් යුක්ත ව නිර්මාණකරණයේ යෙදී ඇති බවයි.

ආන්තික සටහන්

1. B.I.72
2. B.VII.32
3. B.III.121
4. S.XVI.86
5. B.XI.17
6. B.X.21
7. S.X.5
8. B.XIII.68
9. B.XII.121
10. B.VIII.32
11. S.I.9
12. B.XIII.40
13. S.X.26
14. S.VII.9
15. V.5.53
16. S.VII.10
17. S.IV.20
18. S.IV.33
19. S.VII.7
20. S.X.11
21. S.VII.6
22. S.VIII.6
23. B.XIII.23
24. B.IV.43
25. V.5.53
26. B.XIV.6
27. B.IV.35
28. B.XII.101
29. B.XII.96
30. S.X.22
31. S.X.3
32. S.XVI.97
33. B.IV.49
34. V.5.8
35. S.X.13
36. S.VII.8
37. S.VIII.3
38. B.XI.68
39. B.III.1
40. B.V.9
41. B.VII.15
42. B.XII.119

- 43. B.I.86
- 44. B.VII.4
- 45. B.I.19
- 46. V.5.8
- 47. V.5.18
- 48. V.5.33
- 49. B.V.3
- 50. B.IV.40
- 51. B.IV.44
- 52. S.I.7
- 53. S.XI.26
- 54. B.III.1
- 55. B.XIV.92
- 56. S.I.8
- 57. S.IV.16
- 58. B.I.21
- 59. S.VI.11
- 60. B.V.81
- 61. B.V.50
- 62. S.XI.2
- 63. S.X.26
- 64. S.X.26
- 65. S.X.9
- 66. S.VIII.44
- 67. S.I.37
- 68. S.X.12
- 69. B.XIII.19
- 70. S.XI.25
- 71. S.X.11
- 72. S.V.53
- 73. B.V.82
- 74. S.I.34
- 75. S.XII.11
- 76. S.I.52
- 77. B.V.29
- 78. S.IV.40
- 79. V.S.31
- 80. S.VIII.16
- 81. S.I.36
- 82. S.I.61
- 83. B.X.21
- 84. S.II.50
- 85. B.II.3
- 86. B.IV.27
- 87. B.II.3

88.	S.I.34
89.	B.V.73
90.	S.III.20
91.	B.II.1
92.	B.VIII.45
93.	B.II.1
94.	S.III.1
95.	B.V.79
96.	B.VIII.4
97.	B.XIII.19
98.	B.I.84
99.	B.II.5
100	B.VII.6
101	B.VIII.24
102	B.XIII.23
103	B.VII.13
104	S.VIII.60
105	B.XIII.19
106	B.I.12
107	S.IV.39
108	S.I.12
109	B.XIV.14
110	B.XIII.23
111	B.XII.21
112	S.X.14
113	S.X.15
114	B.VII.5
115	B.XII.121
116	B.VII.15
117	S.I.38
118	S.II.22
119	B.IX.43
120	B.XI.24
121	S.XIII.31
122	B.XI.2
123	B.IX.43
124	B.XI.24
125	B.XIII.30
126	S.V.31
127	B.VII.15
128	S.VIII.17
129	S.VIII.37
130	B.IX.41
131	B.XIII.11
132	B.VI.57

133	S.XVIII.27
134	S.XI.59
135	B.XIII.53
136	B.I.26
137	do
138	S.I.11
139	S.VII.11
140	B.VII.5
141	B.X.15
142	S.VII.11
143	V.S.32
144	B.III.1
145	B.IV.51
146	B.III.1
147	S.VI.8
148	B.III.15
149	B.XIII.54
150	B.XII.118
151	S.X.29
152	S.VIII.20
153	B.VIII.51
154	B.XIV.14
155	S.VIII.54
156	B.IV.45
157	B.XI.35
158	B.V.53
159	S.VI.30
160	S.X.4

කෙටි යෙදුම්

B- බුද්ධ චරිත මහාකාව්‍යය

S -සෞන්දර්‍යජය මහාකාව්‍යය

V -චුක්‍රසූචි

ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථ

Buddhacarita, E.H Johnston, Motilal Banarsidass, 1978.

The Saundarananadakavya, E.H Johnston, Delhi, 1975.

**Vajrasuci of Asvaghosa, Sujit Kumar Mukhopadhyaya, Visvabharati, Santiniketam,
1960.**